

DECIZIA nr.141 din 27.04.2010
privind solutionarea contestatiei formulata de
C.N. xx S.A., inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub
nr.xx/30.03.2010

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti, prin Serviciul Solutionare Contestatii, a fost sesizata de Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor din cadrul Ministerului Finantelor Publice - Agentia Nationala de Administrare Fiscala, cu adresa nr.xx/29.03.3010 inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr.xx/30.03.2010 cu privire la contestatia formulata de **C.N.xx S.A.**, cu sediul in Bucuresti,xx sector 6.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Directia Regionala pentru Accize si Operatiuni Vamale Bucuresti sub nr.xx/04.03.2010, avand acelasi continut cu contestatia inregistrata la M.F.P.-A.N.A.F. sub nr.xx/10.03.2010, il constituie Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.x/08.02.2010, emisa in baza procesului verbal de control nr.v/DT/TS/08.02.2010, prin care organele vamale au stabilit in sarcina societatii obligatii in suma totala de xx lei reprezentand:

- xx lei = T.V.A.;
- xx lei = dobanzi, penalitati si majorari de intarziere aferente T.V.A.

Constatand ca, in speta sunt intrunite conditiile prevazute art.205 alin.(1), art. 207 alin.(1) si art. 209 alin.1 lit. a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata in anul 2007, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **C.N.xx S.A.**

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. C.N. xx S.A. solicita anulara Deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.x/08.02.2010 si a procesului verbal de control nr.x/v/DT/TS/08.02.2010, prin care s-au stabilit drepturi vamale de import aferente operatiunilor vamale de import definitiv de soft-uri pe suport informatic in anii 2005-2006 in suma totala de xx lei, pentru urmatoarele considerente:

- la data efectuarii operatiunilor de import de software erau in vigoare prevederile art.128, art.133 alin.92) lit.c) pct.11 si art.155 alin.(4) din Codul fiscal si Decizia nr.368/1998 data in aplicarea Legii nr.133/1994 pentru ratificarea acordului GATT.

- incepand cu data de 01.01.2004, odata cu intrarea in vigoare a Codului fiscal, stabilirea obligatiilor fiscale datorate de agentii economici trebuie efectuate in baza reglementarilor existente in momentul nasterii raportului juridic de drept, chiar daca operatiunea se desfasoara in perioada in care aceste reglementari nu mai sunt in vigoare.

- invocarea dispozitiilor Deciziei nr.7/2006 si a O.M.F.P. nr.877/2005 drept aplicabile spetei incalca principiul neretroactivitatii legii stabilite de art. 15 alin. (2) din Constitutia Romaniei, art 1 din Codul Civil in sensul ca legea dispune numai pentru viitor si art.6 alin.94) din Codul fiscal, modificat de H.G. nr.1514/2006, art.5 alin.(6) din H.G.nr.738/2003 si art.11 alin.(3) din Legea nr.24/2000, republicata, in sensul ca ordinele emise de ministrul finantelor publice intra in vigoare la data publicarii in M.O. sau ulterior publicarii daca termenul este stabilit in continutul actului.

- in anul 2005, respectiv aprilie 2006, la data nasterii raportului juridic, a cumparat drepturile de utilizare a soft-urilor si nu de proprietate, taxa pe valoarea adaugata fiind evidentiata, colectata si platita conform prevederilor Codului fiscal, modificarea art.128 alin.(1) si a art.133 alin.(2) lit.c) din Codul fiscal fiind efectuata prin Legea nr.343/2006 care a intrat in vigoare la 01.01.2007 si H.G.nr.1861/2006 ce a intrat in vigoare la 29.12.2006 si pe cale de consecinta solicita anulara Deciziei pentru regularizarea situatiei

privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x/08.02.2010 si a procesului verbal de control nr. x/v/2/DT/TS/08.02.2010.

II. Prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.x/08.02.2010, organele de control vamal au calculat in sarcina societatii T.V.A. in vama in suma de xx lei si accesorii aferente in suma de xx lei, intrucat aceasta in mod eronat nu a inclus in baza de impozitare a T.V.A. si valoarea soft-urilor dupa cum urmeaza:

- xx USD pentru DVI nr. I xx/16.03.2005;
- xx USD pentru DVI nr. I xx/29.04.2005;
- xx euro pentru DVI nr. I xx/14.04.2006.

Temeiurile legale invocate sunt: art.3 pct. "i", 141(1-2) si art.148 (1) din Legea nr.141/1997, art. 40 si art. 373 din Regulamentul vamal aprobat prin HG 1114/2001, art. 125, 126 , 128, 129 alin.(1), 131, 136, 139 si 157 din Legea nr. 571/2003, Decizia directorului general al D.G.V. nr.368/1998, Decizia 7 a Comisiei Fiscale centrale, aprobata prin OMFP nr. 2189/2006, art.100, art. 223 alin. (1) lit. a) si alin. (2) si art. 237 din Legea nr. 86/2006. art. 27, art.44 din Regulamentul (CEE) nr. 450/2008 al Parlamentului European al Consiliului de stabilire a Codului Vamal Comunitar, art. 1 alin. (2), art. 32 alin. (3), art.92 alin.(2) din OG nr.92/2003 cu completarile si modificarile ulterioare.

Ca urmare, potrivit temeiurilor legale invocate prin decizia pentru regularizarea situatiei nr. 27/08.02.2010, organele de control vamal au calculat diferenta de TVA in vama si accesorii aferente ca urmare a includerii in valoarea in vama si a contravalorii softului inregistrat pe CD-ROM.

III. Avand in vedere sustinerile contestatoarei si documentele invocate de aceasta, constatările organelor de control, actele normative incidente pe perioada verificata, invocate de contestatoare si de organele de control vamal, se retin urmatoarele:

3.1. Referitor la taxa pe valoarea adaugata in suma de xx lei, Serviciul solutionare a contestatiilor din cadrul Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investit sa se pronunte daca pentru softurile introduse in tara pe CD-URI, importatorul are obligatia platii taxei pe valoarea adaugata si la valoarea soft-ului in conditiile in care acesta a fost facturat distinct de furnizorul extern.

In fapt, societatea contestatoare a derulat in perioada 2005 -2006 operatiuni de import definitiv software pe suport informatic, prin Biroul vamal Otopeni Calatori Sucursala marfuri un numar de 16 operatiuni de import definitiv de software pe suporturi informatice, pentru care a depus declaratii vamale de import.

Pentru declaratiile vamale inregistrate sub nr.xx/16.03.2005, I xx/29.04.2005 si nr.I xx/14.04.2006, societatea, în mod eronat, nu a inclus în baza de impozitare a TVA și sumele reprezentând contravaloarea soft-urilor, conform valorilor din facturile externe.

La data depunerii declarațiilor vamale de import, societatea a declarat valoarea în vamă doar valoarea pentru suporturile fizice – CD-urile.

Drept urmare, organele vamale au procedat la recalcularea drepturilor vamale conform Deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x/08.02.2010, prin care s-a stabilit in sarcina societatii TVA in vama in suma de xx lei si accesorii aferente in suma de xx lei.

In drept, art.284 din Codul vamal al Romaniei, aprobat prin Legea nr.86/2006:

"Operatiunile vamale initiate sub regimul prevazut de reglementarile vamale anterioare intrarii în vigoare a prezentului cod se finalizeaza potrivit acelor reglementari."

Conform prevederilor art. 660, alin. (1) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României aprobat prin H.G. nr. 707/2006: "operatiunile pentru care s-au depus declaratiile vamale sub regimul prevazut în reglementarile vamale anterioare prezentului regulament se deruleaza si se încheie în conformitate cu acele reglementari".

Avand in vedere ca, operatiunile de import definitive au fost derulate in anul 2005 si 2006 in speta sunt aplicabile prevederile Legii 141/1997 privind Codul Vamal al Romaniei.

Potrivit dispozitiilor art.76 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al Romaniei:
" Valoarea în vamă reprezintă acea valoare care constituie baza de calcul al taxelor vamale prevăzute în Tariful vamal de import al României."

Iar potrivit art.78 (1) din acelasi act normativ:
" (1) Valoarea în vamă se determină și se declară de către importator, care este obligat să depună la biroul vamal o declarație pentru valoarea în vamă, însoțită de facturi sau de alte documente de plată a mărfii și a cheltuielilor pe parcurs extern, aferente acesteia."

Totodata, potrivit art.141 din Codul Vamal al Romaniei:
" (1) În cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import, precum și în cazul plasării mărfurilor într-un regim de admitere temporară cu exonerarea parțială de drepturi de import, datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale.
(2) Debitorul datoriei vamale este considerat titularul declarației vamale acceptate și înregistrate."

Iar potrivit art.148 din acelasi normativ:
"(1) Cuantumul drepturilor de import se stabilește pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale."

Ca urmare, valoarea in vama se determina si se declara de catre importator care este obligat sa depuna declaratie pentru valoarea in vama insotita de facturi si pentru care se naste datoria vamala la data depunerii declaratiei vamale.

Taxa pe valoarea adaugata in vama, aferenta importurilor, intra sub incidenta prevederilor Codului fiscal.

Astfel, potrivit art.126 (2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, in vigoare la data declaratiei de import :

"(2) În sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată se cuprinde și importul de bunuri."

Iar la art.131 din acelasi act normativ se prevede:
"(1) În înțelesul prezentului titlu, se consideră import de bunuri intrarea de bunuri în România provenind dintr-un alt stat."

In explicitarea art.131 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificarile ulterioare, a fost data Decizia Comisiei Fiscale Centrale nr.7/2006, publicata in Monitorul Oficial nr. 1043/29.12.2006, aprobata prin Ordinul ministrului finanelor publice nr. 2189/2006, care prevede:

1. "Atât în sensul art. 2 din Ordonanta de urgență a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, pct. 1.3 din Normele de aplicare a Ordonantei de urgență a Guvernului nr. 17/2000, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 401/2000, art. 4 alin. (1) din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată, cât și în înțelesul art.128 alin. (1), art. 129 alin. (1) și art. 131 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și având în vedere Decizia directorului general al Direcției Generale a Vămilelor nr. 368/1998 privind evaluarea suporturilor informatice pentru echipamentele de tratare a datelor, conținând date sau instrucțiuni și Ordinul Autorității Naționale a Vămilelor nr. 5.720/2006 pentru abrogarea Deciziei directorului general al Direcției Generale a Vămilelor nr.368/1998 privind evaluarea suporturilor informatice pentru echipamentele de tratare a datelor, conținând date sau instrucțiuni, importul de

software pe suporturi informatice se consideră import de bunuri, din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată."

Astfel, așa cum se poate observa din analiza textului legal invocat mai sus, a fost explicitat importul de software pe suporturi informatice din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată, decizia menționată fiind emisă în baza prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, Legii nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată, precum și Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere faptul că decizia Comisiei Fiscale Centrale a fost dată în explicarea unui text de lege, face corp comun cu legea în baza căreia a fost dată, neavând caracter de sine statator, se aplică de la data legii fără a se putea presupune că are caracter retroactiv.

În acest sens sunt dispozițiile art. 10 alin 1 din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 877/2005 privind constituirea și atribuțiile Comisiei fiscale centrale, în vigoare la data emiterii deciziei Comisiei Fiscale Centrale nr. 7/2006, care precizează:

"Soluțiile unitare adoptate prin decizii ale comisiei și aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice sunt aplicabile de la data intrării în vigoare a actului normativ în baza căruia au fost date."

În aceste condiții societatea nu se poate prevala de decizia Directorului General al Direcției Generale a Vămirilor nr. 368/1998 invocată în cuprinsul contestației.

În același sens, se pronunță, într-o speță asemănătoare, Înalta Curte de Justiție și Casație – Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, prin Decizia nr. 2873/2009, astfel: " (...) **Ipoteza normei imperative nu este, în fond, o excepție de la neretroactivitatea legii, întrucât interpretarea general – obligatorie, ca orice interpretare de altfel, lămurește înțelesul normei interpretate, îl clarifică în funcție de diversitatea situațiilor pe care norma interpretată le reglementează.**

Așadar, prin interpretare se explicitează conținutul pe care norma l-a avut "ab initio", scopul acesteia fiind acela de a curma conflictele de interpretare, produse sau posibile."

Drept urmare, pentru stabilirea taxei pe valoarea adăugată în vama aferentă importului de software pe suporturi informatice la valoarea în vama se adaugă și valoarea softului așa cum este această menționată în factura externă emisă de furnizorul extern.

Ca urmare, în mod legal organele de control vamal au calculat taxa pe valoarea adăugată în vama aferentă importului de software, prin aplicarea prevederilor referitoare la baza de impozitare în cazul importului de bunuri, respectiv art. 138 alin 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care prevede că "**baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută**".

Referitor la susținerea societății că "începând cu data de 01.01.2004, odată cu intrarea în vigoare a Codului fiscal, stabilirea obligațiilor fiscale datorate de agenții economici trebuie efectuate în baza reglementărilor existente în momentul nasterii raportului juridic de drept, chiar dacă operațiunea se desfășoară în perioada în care aceste reglementări nu mai sunt în vigoare", nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât stabilirea diferentelor de TVA s-a făcut în baza Codului Fiscal, (în vigoare la data derulării operațiunilor de import așa cum menționează și societatea), act normativ de rang superior deciziei directorului general al Direcției Generale a Vămirilor, iar pe de altă parte Decizia Comisiei Fiscale Centrale nr. 7/2006 a statuat că importul de software pe suporturi informatice din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată, se consideră import de bunuri, în conformitate cu prevederile actului normativ de bază.

Afirmatia precum că "la momentul efectuării operațiunilor, programele informatice nu erau taxabile din punct de vedere al TVA deoarece nu erau incluse în sfera bunurilor definite de art. 128 din

Cocul fiscal si actele normative incidente” nu este întemeiată întrucât **legislația aplicabilă în speță prevede că importul de software pe suporturi informatice se consideră import de bunuri, din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată**, aspect asupra căruia s-a pronunțat **Înalta Curțe de Justiție și Casație prin Decizia nr.2873/2009 – Secția de Contencios Administrative și Fiscal**.

Referitor la afirmatia contestatarei conform careia “*primirea declaratiei vamale constituia in fapt o acceptare a declaratiei*”, se retine ca in conformitate cu prevederile art. 3 lit. t) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, in vigoare la data depunerii declaratiilor vamale de import ce fac obiectul procesului verbal de control nr. x/v/4/DT/TS/18.01.2010 “***declarant – este persoana care întocmește și depune declarația vamală în nume propriu sau persoana în numele căreia este întocmită declarația vamală de către mandatar sau comisionar***”, raportul juridic cu autoritatea vamala creandu-se prin intermediul declaratiei vamale depuse nascandu-se in conformitate cu prevederile art. 141 din Legea nr. 141/1997, o datorie vamala care potrivit art. 3 lit. l) din acelasi act normativ, reprezenta “***obligatia unei persoane de a plăti drepturile de import sau de export***”.

Referitor la afirmatia societatii precum ca “art. 15 alin. (2) din Constitutia Romaniei si art 1 din Codul Civil prevad ca legea dispune numai pentru viitor”, se retine ca la stabilirea drepturilor vamale, organele vamale au aplicat prevederile legale in vigoare la data depunerii declaratiilor de import si dispozitiile art. 100 alin. (1) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei prevad ca “***Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală***”, iar conform aceluiași art. alin. 3 “***Când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune***

Mai mult, raspunderea privind exactitatea datelor înscrise în declarația vamală si plasarea mărfurilor sub regimul vamal solicitat revine in exclusivitate importatorului sau reprezentantului acestuia, in conformitate cu dispozitiile art. 40 din HG nr. 1114/2001 privind Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, in vigoare la adata depunerii declaratiilor vamale de import, care prevad:

Art. 40 - Declarația vamală în detaliu, semnată de importator, de exportator sau de reprezentantul acestuia, are valoarea unei declarații pe propria răspundere a acestuia în ceea ce privește:

- a) exactitatea datelor înscrise în declarația vamală;***
- b) autenticitatea documentelor anexate la declarația vamală;***
- c) plasarea mărfurilor sub regimul vamal solicitat”.***

Potrivit celor retinute in decizie se va respinge ca neintemeiata contestatia societatii pentru suma de xx lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata datorata in vama.

3.2. Referitor la accesoriile aferente datoriei vamale cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza aceste accesorii, in conditiile in care in sarcina acesteia a fost stabilita o datorie vamale pentru care s-a dispus respingerea contestatiei.

In fapt, prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal, emisa de Serviciul Antifrauda Fiscala si Vamala sub nr.x/08.02.2010, s-au stabilit accesorii aferente T.V.A., pentru perioada 16.03.2005 - 08.02.2010, in suma totala de xx lei ca urmare a T.V.A. de plata in suma totala de xx lei.

In drept, art.109 alin.(1), art.115 alin.(1), art.116 alin.(1) si art.121 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile pana la data de 31.12.2005, si art.119 si art.120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, prevede:

***”ARTICOLUL 109
Termenele de plata***

(1) Creantele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevazute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementeaza."

*"ARTICOLUL 115
Dispozitii generale privind dobânzi si penalitati de întârziere*

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dobânzi si penalitati de întârziere."

Începând cu data de 1 ianuarie 2006, art. 115*) din Codul de procedura fiscala se modifica si va avea urmatorul cuprins:

*«ARTICOLUL 115
Majorari de întârziere*

(1) Majorarile de întârziere se calculeaza pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pâna la data stingerii sumei datorate, inclusiv."

*"ARTICOLUL 116
Dobânzi*

(1) Dobânzile se calculeaza pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pâna la data stingerii sumei datorate inclusiv."

*"ARTICOLUL 121
Penalitati de întârziere*

(1) Plata cu întârziere a obligatiilor fiscale se sanctioneaza cu o penalitate de întârziere de 0,6% pentru fiecare luna si/sau pentru fiecare fractiune de luna de întârziere, începând cu data de întâi a lunii urmatoare scadentei acestora pâna la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlatura obligatia de plata a dobânzilor."

*"ARTICOLUL 119
Dispozitii generale privind majorari de întârziere*

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de întârziere."

*"ARTICOLUL 120
Majorari de întârziere*

(1) Majorarile de întârziere se calculeaza pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pâna la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(7) Nivelul majorarii de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, si poate fi modificat prin legile bugetare anuale."

Calcularea accesoriilor reprezinta o masura accesorie in raport cu debitul, in virtutea principiului de drept **accessorium sequitur principalae**. Intrucat in sarcina societatii a fost retinut ca datorat debitul in suma de xx lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata in vama pentru care s-a dispus respingerea contestatiei, iar calculul majorarilor de intarziere reprezinta o masura accesorie in raport cu debitul urmeaza a se respinge contestatia pentru acest capat de cerere.

De altfel in sustinerea contestatiei contestatara nu probeaza calculul eronat de catre organul vamal al majorarilor de intarziere.

Pentru considerentele retinute si in temeiul prevederilor art. 3 lit. e), art. 64 alin. (1) si (2) art. 76, art. 78, art. 141 alin. (1) si (2) si art.148 (1) din Legea nr.141/1997, art. 40 din HG nr. 1114/2001 privind Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, art. art.126 alin. (2) art.131 si art.138 alin (1) din Legea nr.571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare, art.284 din Codul vamal al Romaniei, aprobat

prin Legea nr.86/2006, art. 660, alin. (1) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României aprobat prin H.G. nr. 707/2006, art.10 alin 1 din Ordinul ministrului finantelor publice nr.877/2005, Deciziei nr.7/2006 a CFC, art.109 alin.(1), art.115 alin.(1), art.116 alin.(1) si art.121 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile pana la data de 31.12.2005, art.119, 120 si 216 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se:

DECIDE:

Art.I. Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de **C.N. xx S.A.** pentru suma totala de **xx lei** reprezentand datorie vamala stabilita prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.x/08.02.2010, emisa in baza procesului verbal de control nr. x/v/2/DT/TS/08.02.2010, emise de Directia Regionala pentru Accize si Operatiuni Vamale Bucuresti - Serviciul Antifrauda Fiscala si Vamala.

Art.II. Prezenta se comunica **C.N. xx S.A.**, cu sediul in Bucuresti,xx sector 6 si Directiei Regionale pentru Accize si Operatiuni Vamale Bucuresti - Serviciul Antifrauda Fiscala si Vamala.

Art.III. Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.